"L'SNP hauria de ser un referent per a qualsevol força independentista"

Xavier Solano (Barcelona, 1976) treballa per al Partit Nacionalista Escocès (SNP) al Parlament de Holyrood, a Edimburg. Aquest analista polític català explica a EL TEMPS els arguments del partit per al qual treballa per portar Escòcia a independitzar-se del Regne Unit.

Creu que hi ha gent dins el Partit Nacionalista Escocès (SNP) amb alguna dificultat per mantenir la promesa d'un referèndum per la independència, ara que les expectatives de victòria electoral són altes?

—I ara! Ans al contrari: l'SNP té com a prioritat número u la independència d'Escòcia. Però volem arribar-hi amb el suport de la majoria.

—Com a observador, des de la seua posició a dins el Parlament escocès i de l'SNP, troba que es pot esperar alguna mena de "contraatac" a mans de les elits polítiques i econòmiques de Londres?

—No pots subestimar mai l'adversari polític, però, pel que fa al Partit Laborista, jo crec que ha fet massa tard ja per tornar a convèncer els escocesos després d'haver portat el Regne Unit a una guerra il·legal i després de l'escàndol de rebre diners a canvi de títols honorífics [el Partit Laborista és investigat en aquests moments per Scotland Yard]. Cal afegir-hi un projecte tan impopular del Govern britànic com ara renovar el sistema de defensa nuclear Trident [ubicat a Escòcia], i la gestió mediocre d'un govern escocès [laborista] mancat d'ambició. Molta gent fa anys que ha deixat de considerar el laborisme com una opció per a les eleccions del 3 de maig. Pel que fa a les elits econòmiques, potser sí que rebrem algun toc d'atenció. No obstant això, les elits de debò tenen tradició de no pronunciar-se, perquè és un tema delicat. Així i tot, nosaltres hem rebut el suport públic d'alguns grans empresaris, d'antics alts directius de multinacionals i d'economistes de diverses universitats del país.

—Pensa que una part de l'electoral escocès que votarà l'SNP podria votar de forma diferent en un referèndum per la independència?

—Més aviat podria succeir que el suport a la independència sigui superior al suport que rep l'SNP La raó principal per la qual algú podria votar l'SNP i votar en contra de la independència d'Escòcia és econòmica. L'economia escocesa ha tingut un dels creixements més baixos del Regne Unit i de la UE en els darrers 25 anys. Això ha minat l'autoconfiança de la població. N'hi ha molts que dubten sobre la viabilitat econòmica d'una Escòcia independent. Si els escocesos tinguessin una economia com la catalana, la valenciana o la balear, estic segur que Escòcia fa anys que seria independent. Perquè són nació i la gran majoria vol que siguin ells mateixos qui

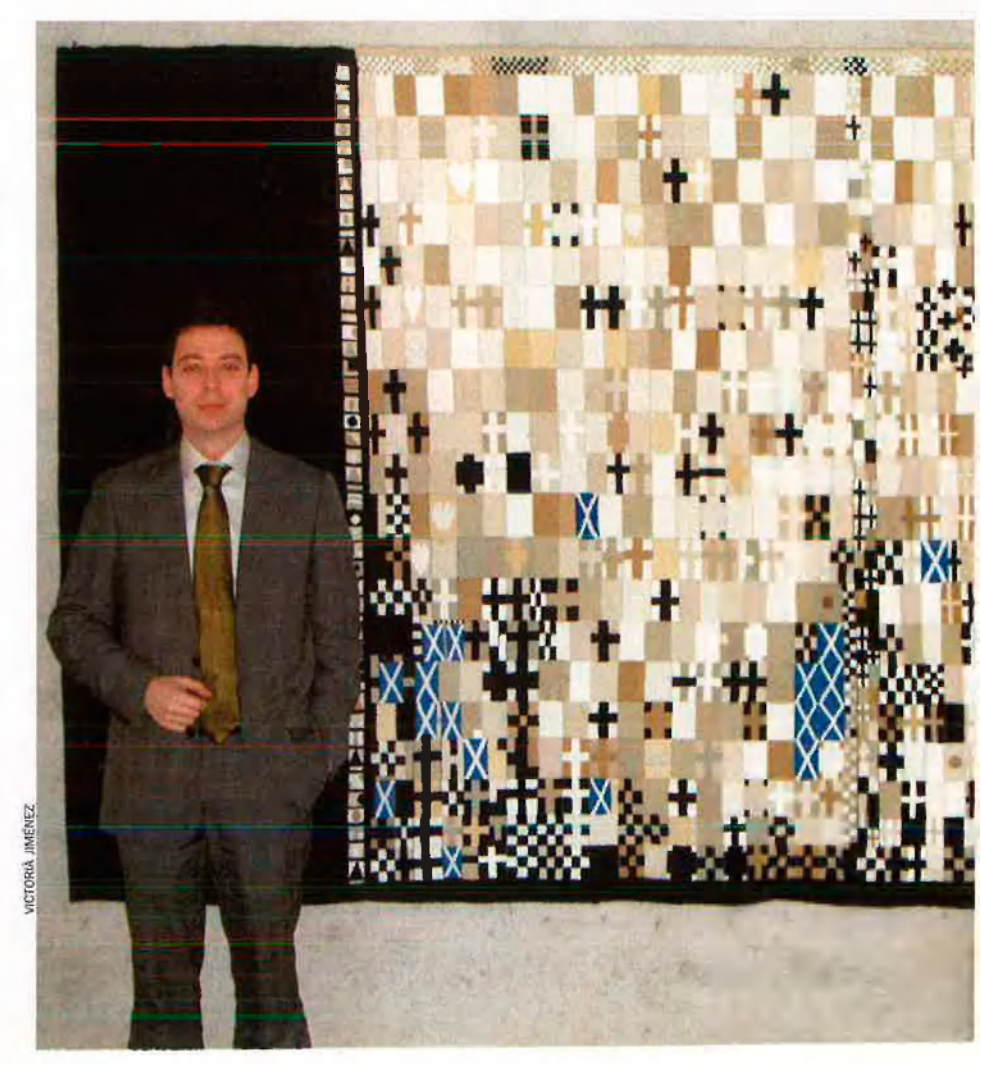

VICTORIA JIMÉNEZ

s'encarreguin dels seus afers. Els partits unionistes han creat la idea de dependència. Fa trenta anys que diuen que una Escòcia independent no se'n sortiria. Fins i tot van continuar dient això quan es va descobrir petroli a les nostres costes! Nosaltres creiem que aquesta situació és conseqüència directa de la nostra pertinença al Regne Unit i, per tant, de no poder prendre les decisions que més afavoririen els interessos escocesos. Quan guanyem les eleccions, la nostra feina llavors serà convèncer els escocesos que la independència és la millor opció per a tothom.

—Quines serien les claus de l'èxit del missatge independentista de l'SNP?

—Escòcia és un país fort i la gran majoria dels seus ciutadans són i se senten primer de tot escocesos. La clau del missatge és demostrar d'una manera positiva que independència vol dir millores socials, econòmiques, educatives i culturals, entre d'altres. Amb la independència, Escòcia i la seva gent seran, per fi, la prioritat del Govern del seu estat.

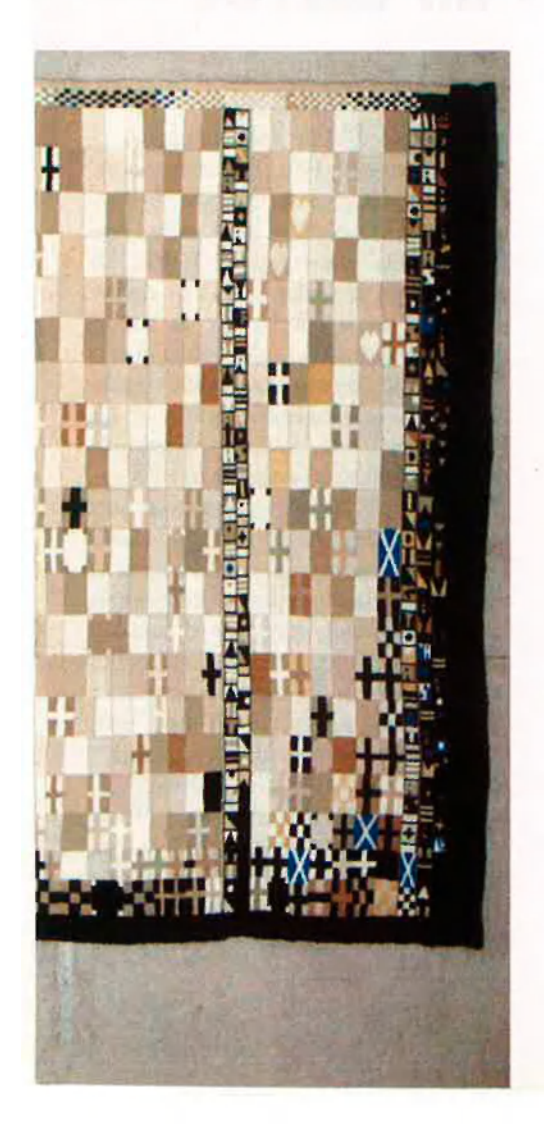

—Quins seran els primers esculls que un estat escocès haurà de superar per incorporar-se plenament a les institucions internacionals?

—La veritat, no crec que hi hagi pas cap escull. Els ciutadans escocesos ja són membres de la Unió Europea, per tant no caldria demanar formar-ne part perquè ja hi som. El que sí que caldria seria una negociació per a determinar qüestions tècniques, com el nombre de diputats al Parlament, per exemple. Emile Noel, exsecretari general de la Comissió Europea, ho va deixar molt clar en una ocasió: "La independència d'Escòcia crearia dos estats nous. Aquests estats tindrien el mateix estatut tant entre ells com amb la resta dels estats". Pel que fa a l'ONU, diré que Montenegro només trigà 24 dies a esdevenir membre reconegut de les Nacions Unides després que hagués declarat la independència.

—I l'OTAN?

—Pel que fa a l'OTAN, aquesta la tenim fàcil: l'SNP defensa sortir-ne.

—Ha dut a terme l'SNP alguns contactes en aquest sentit?

—L'SNP ha informat a tots els cossos consulars presents a Escòcia que si guanyem les eleccions i formem govern, iniciarem un procés de separació de la resta del Regne Unit, que serà pacífica i a través d'un referèndum. També els hi volíem transmetre els nostres desitjos d'iniciar relacions diplomàtiques amb ells ben aviat.

—Serà la veu d'un govern independent escocès a la Unió Europea procliu a defensar el reconeixement d'altres llengües sense estat, per exemple?

—Estic segur que serà així.

—Creu que hi ha alguna lliçó de gestió i d'estratègia política que els partits dels Països Catalans farien bé de mirar de prop?

—Sense cap mena de dubte. I no només els partits independentistes, sinó tots ells. Hem de tenir present que el Parlament escocès és un dels més moderns del món, dels més eficients i transparents. Per cert, al Parlament [de Holyrood] també tenim el web en català. Ara que es parla tant de les lleis electorals, trobo que paga la pena d'estudiar la d'Escòcia. Pel que fa a estratègies polítiques, crec que l'SNP hauria de ser un referent per a qualsevol força independentista. Tinc molt clar que cada país ha de trobar el seu propi camí, ara bé, crec que es pot aprendre molt de l'experiència de l'SNP i de la història recent d'Escòcia. I em refereixo tant als encerts com als errors. Anem uns passos per davant de Catalunya, no tants com segurament alguns voldrien fer-nos creure i, desgraciadament, a uns quants més de les Illes i del País Valencià. Estic segur, tanmateix, que tard o d'hora tot arribarà perquè els arguments per la independència dins de la Unió Europea són arguments lògics i de sentit comú.

—És l'SNP un partit d'un sol home, que seria el seu líder Alex Salmond?

—Curiosament, fa uns anys li van preguntar a Salmond si l'SNP era una banda d'un sol músic i ell va respondre: però és que tu encara no m'has sentit tocar! Bromes a part, l'SNP del 2007 és el producte d'un líder carismàtic, respectat dins i fora del partit, això ningú pot negar-ho. Però també d'un equip molt professional. Li recordo que l'Alex Salmond és diputat a Westminster, per tant qui porta el pes del dia a dia a Escòcia és la Nicola Sturgeon, que és la líder del partit al Parlament escocès. Un altre exemple molt revelador és que va ser un dels nostres diputats, Angus MacNeil, qui va descobrir l'escàndol dels diners a canvi de títols honorífics pel qual han estat arrestats quatre col·laboradors de Tony Blair i pel qual el mateix primer ministre ha estat interrogat per la policia en dues ocasions.

—Creu que algun govern europeu dubtaria a reconèixer un estat escocès independent?

—Si em demana pel Govern espanyol, això és una pregunta per fer al Govern espanyol. Ara bé, m'estranyaria. Jo estic convençut que si Escòcia diu sí a la independència en un referèndum, el primer país que ens reconeixerà com a estat independent serà el Regne Unit. En un estat democràtic i, a sobre membre de la Unió Europea, el més intel·ligent és que els dos estats resultants treballin plegats. Convé que els dos siguin bons amics tant a Europa com al món.

Victorià Jiménez
Londres